

A Fővárosi Ítéltábla a Ruzshty Ügyvédi Iroda (**jogi képviselő címe**) által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperesnek,
a Holczer, Jákó & Boross Ügyvédi Iroda (**jogi képviselő címe**) által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen, vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása iránt indított perében,
a Fővárosi Törvényszék 2016. március 18. napján kelt, 9.G.44.986/2013/82. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán, a 2016. december 14. napján megtartott másodfokú tárgyaláson meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és megállapítja, hogy az alperes a **B Kft.** vezető tisztségviselőjeként a társaság fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkezését követően ügyvezetési feladatait - a 2006. üzleti év alapján történt osztalék kifizetése, valamint a 2007. február 14-én és a 2007. december 31-én tagi kölcsön jogcímén eszközölt kifizetések körében - nem a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján látta el, ezáltal a társaság vagyona 5.232.000 (Ötmillió-kétszázharminckétezer) forinttal csökkent; az elsőfokú bíróság ítéletét az indokolatlan, szükségtelen költségekkel, az elmaradt árbevétellel kapcsolatos felelősség körében helybenhagyja, a keresetet ezt meghaladóan elutasító részében - a perköltségre is kiterjedően - hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasítja.

Elrendeli, hogy a pert az elsőfokú bíróság másik tanácsa tárgyalja.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban a feleknek - személyenként - 70.000 (Hetvenezer) forint + áfa másodfokú perköltsége merült fel.

Ezen részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.046/2013/6. számú végzése alapján megismételt eljárásban, az elsőfokú bíróság a 82. sorszámú ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 190.500 forint perköltséget; megállapította egyúttal, hogy a fellebbviteli bíróság által megállapított költségét és az előlegezett szakértői költséget a felperes maga viseli.

Határozatának indokolásában - a tényállás körében - rögzítette a törvényszék, hogy a **Cg.00-00-000000** cégjegyzékszámú **B Kft.**nek (a továbbiakban: adós gazdálkodó szervezet) az alperes

alapításától kezdődő vezető tisztségviselője volt, 2007. február 20-áig ügyvezetőként, a végelszámolás 2007. február 20-i elhatározásától - a felszámolás ...-i kezdő időpontjáig - pedig végelszámolóként.

Az 1993. március 10-i megállapodás alapján az adós hasznosítási díjat volt köteles fizetni a felperes felé a ... gyógyhatású készítménnyel kapcsolatban. Az adós a megállapodásból eredő fizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezért a felperes a 2002. január 1-jétől 2005. december 31-éig terjedő időszakra vonatkozó hasznosítási díjigényét perben érvényesítette. A Fővárosi Bíróság [a továbbiakban jelenlegi elnevezése szerint: Fővárosi Törvényszék] a 2006. november 29-én kelt, 8.P.29.751/2004/60. számú részítéletével az adóst 25.562.057 forint megfizetésére kötelezte, kimondva az elismert 5.979.735 forint előzetes végrehajthatóságát. Az adós fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban a Fővárosi Ítéltábla a 2008. február 19-én kelt, 8.Pf.20.176/2007/41. számú részítéletével az adóst terhelő marasztalási összeget 15.503.543 forintra leszállította. Az adóst a jogerős részítélet szerint 21.483.278 forint tőke megfizetésének a kötelezettsége terhelte.

A 2000. március 31-i kereskedelmi szerződéssel az adós gyártóként átadta a **F Kft.** mint forgalmazó részére a ... gyógyhatású készítmény ...i kizárólagos forgalmazási jogát. A szerződést a felek 2008. február 15-én - 2008. február 29-i hatállyal - megszüntették.

A felperes a 2006. november 29-i részítélet értelmében előzetesen végrehajtható, 5.979.735 forint összegű követelésének behajtása végett eredménytelenül járt el. Az adós bankszámláit vezető pénzügyintézetek a 2007. januárjában benyújtott azonnali beszédési megbízásokat - 1.025 forintot meghaladóan - fedezethiány miatt nem tudták teljesíteni. A bírósági végrehajtási eljárásban az adós egyes vagyonelemei lefoglalásra kerültek, a 2007. szeptember 3-i foglalási jegyzőkönyvvel a ... készítménnyel kapcsolatos (66,6%) vagyoni értékű jog 1.000.000 forint becsértéken, a 2008. január 25-i foglalási jegyzőkönyvvel pedig a ... és a ... szóvédjegyek, egyenként 100.000 forint becsértéken.

Az adós és a felperes a ... készítmény hasznosítási joga átadásában nem tudtak megállapodni.

Az adós és a **P Kft.** között 2007. február 20-án létrejött kölcsönszerződés szerint a **P Kft.** - a bíróság által megállapított, legfeljebb 10.000.000 forint összegű marasztalási összeggel egyező - kölcsönt nyújtott volna az adósnak. A megállapodás nem lépett hatályba.

Az adós és a **P Kft.** között létrejött, 2007. április 18-i szerződés értelmében az adós megbízást adott a ... készítmény ...on való értékesítésére. A **P Kft.**-t az általa közvetített szerződésekben foglalt érték 75%-ának megfelelő jutalék illette meg.

Az Országos Gyógyszerészeti Intézet (a továbbiakban: OGYI) által ... számon nyilvántartásba vett, ... elnevezésű gyógyhatású termék nyilvántartásba-vételi ideje 2007. augusztus 15-ig szólt. Az adós a határidő 2007. december 31-éig való meghosszabbítása iránt 2007. augusztus 13-án terjesztett elő kérelmet. Az OGYI a 2008. május 5-i levelében arról tájékoztatta az adóst, hogy a 2007. augusztus 15-én beérkezett kérelmére indult eljárást nem folytatta le, mivel tudomására jutott a 2007. szeptember 4-i, a készítmény 66,66%-os vagyoni értékű joga lefoglalásáról szóló jegyzőkönyv; a foglalási jegyzőkönyv tanúsága szerint a ... kapszula lefoglalását a Fővárosi Bíróság rendelte el a 8.P.29.751/2004. számú határozatával, amely határozat becsatolására azonban nem került sor. E bírósági határozat hiányában a termék-nyilvántartás meghosszabbítási eljárásában az OGYI-nak nem állt módjában dönteni.

A 2005. üzleti évről készített egyszerűsített éves beszámoló mérlege szerint az adós vagyonába 8.824e forint tárgyi eszköz, 23.999e forint forgóeszköz tartozott, azzal szemben 17.522e forint - teljes egészében rövid lejáratú - kötelezettség állt, a saját tőke 15.400e forint, a mérleg szerinti eredmény 2.206e forint volt.

A 2006. üzleti év egyszerűsített éves beszámolója szerint az adós vagyona 147e forint tárgyi eszközre, 22.387e forint forgóeszközre csökkent, rövid lejáratú kötelezettsége 16.156e forint, saját tőkéje 6.366e forint, mérleg szerinti eredménye -7.452 forint volt.

A 2007. üzleti év egyszerűsített éves beszámolója mérlege az adós vagyónába tartozóként 103e forint tárgyi eszközt, 2.378e forint forgóeszközt mutatott, amellyel szemben a kötelezettségállomány 8.495e forint volt. A kötelezettségek között a felperessel szembeni tartozásból az elismert 5.978.710 forint szerepelt. A saját tőke -6.014e forint, a mérleg szerinti eredmény -8.547e forint volt.

A 2008. év éves beszámolója mérlegében az adós 60e forint befektetett és 1.497e forint forgóeszköz vagyont mutatott ki, amellyel szemben 26.422e forint rövid lejáratú kötelezettség állt, a saját tőke - 24.177e forint volt.

Az adós ...-i kezdő időponttal felszámolás alá került; felszámolását a bíróság a 2009. január 22-én benyújtott kérelemre, **...Fpk...** ügyszámon indult felszámolási eljárásban rendelte el.

Az alperes az adós felszámolást megelőző vezető tisztségviselőjeként az iratátadási kötelezettségének eleget tett a felszámoló felé. A 2009. február 25-i fordulónappal - 2009. március 26-án - összeállított tevékenységet lezáró mérleg szerint a felszámolás kezdetekor az adós vagyónába 2e forint pénzeszköz és 1.453e forint követelés tartozott, amellyel szemben 26.422e forint kötelezettség állt (e tétel tartalmazta a kereskedelmi ügynökkel szemben fennálló 2.483.621 forint kölcsöntartozást, a felperessel kötött szerződésből eredő 21.482.253 forint fizetési kötelezettséget is).

A felperes az adóssal szembeni hitelezői igényét a felszámolási eljárásban bejelentette, azt a felszámoló első ízben 34.597.554 forint összegben, majd a 2010. december 10-én meghozott, az adós 4.540.810 forint marasztalásáról rendelkező ítélet [24.P.21.604/2008/28.] alapján 42.623.748 forintban visszaigazolta, nyilvántartásba vette.

A felszámoló 2010. április 6-i levele szerint a felperes követelésének megtérülése nem várható a felszámolási eljárásban, a hitelezői igény kielégítésére elegendő vagyon nem áll rendelkezésre.

A csődbűncselekmény büntette miatt indult büntetőeljárásban, 2010. április 16-án készült szakértői vélemény megállapításai szerint az adós fizetéseképtelensége 2007. első félévében bekövetkezett, az egyes magánjellegű kiadások nem eredményezték a több millió forintos fizetési kötelezettség megkülsülését. A védjegy 40.000.000 forint értéken történő feltüntetése a leltárban a megbízható és valós képet befolyásoló hiba. A 2011. június 16-án kiegészített szakértői vélemény egyetértett az alperes megbízására készült magánszakértői véleménnyel abban, hogy az adós „sorsa akkor vált teljesen reménytelenné, amikor a Fővárosi Ítéltábla jogerős marasztalási ítélete 2008. február 19-én megszületett”.

Az OGYI arról tájékoztatta az adós felszámolóját, illetve a felperest a ... tablettá forgalomba-hozatali engedélyével kapcsolatban a 2009. augusztus 24-én, 2011. június 30-án és 2012. február 9-én kelt irataiban, hogy az adós engedélye 2007. augusztus 15-én lejárt, a ... készítmény érvényes forgalomba-hozatali engedéllyel nem rendelkezik, jogutódlás megállapítására, az engedély felperesnek való megadására nincs lehetőség.

Az alperessel szemben csődbüntett, illetve hűtlen kezelés büntette miatt indult büntetőeljárások megszüntetésre kerültek.

A felperes a 2011. április 15-én benyújtott, majd a megismételt eljárásban módosított keresetében annak megállapítását kérte a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 33/A. §-a szerint, hogy az alperes 2006. július 1-jétől nem a hitelezői érdekek elsődlegessége szerint látta el az adós ügyvezetési feladatait, ezáltal az adós vagyona 117.045.054 forinttal csökkent, megkülsította egyúttal a felperes 53.759.760 forint hitelezői igénye kielégítését; kérte egyúttal az alperes kötelezését 58.458.125 forint vagyoni biztosíték nyújtására.

Keresete alapjául hivatkozott az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete 2006. július 1-jét megelőző bekövetkezésére, illetve arra, hogy az a Cstv. 33/A. §-ának hatálybalépésekor is fennállt. Az alperes által ügyvezetőként tanúsított mulasztás körében állította a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (2006. évi Gt.) 143. § (2) bekezdésében írt intézkedések elmaradását, illetve a 30. § (3) bekezdésében foglaltak megsértését. Hivatkozott a Cstv. 33/A. § (3) bekezdése szerint

vélelmezett hitelezői érdeksérelemre is, a közzétett beszámoló hibái, tartalmi fogyatékoságai miatt is. Az alperes által okozott 117.045.054 forint vagyonsökkenés összetevőit a következők szerint jelölte meg: a **P Kft.**-vel 2007. április 18-án kötött egyoldalú, az adósra előnytelen szerződés alapján 13.205.204 forint elmaradt bevétel; a ... készítmény hasznosítási jogának, forgalomba-hozatali engedélye meghosszabbításának felróható elmaradása miatt az adós vagyónába tartozó hasznosítási jog és a ... szóvédjegy elértéktelenedésével bekövetkezett 80.000.000 forint vagyonvesztés; 14.783.474 forint összegű indokolatlan, szükségtelen költség; 1.379.445 forint összegben elszámolt magáncélú kiadás; a 2006. évre kifizetett 1.582.000 forint osztalék; értéken aluli, illetve ingyenes vagyónátruházás miatt 2.036.331 forint, továbbá 408.600 forint (összesen 2.441.931 forint), végül a 2007-ben visszafizetett tagi kölcsön miatt 3.650.000 forint.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Vítatta a társaság fizetéseképtelenségével fenyegető helyzet bekövetkezését a másodfokú bíróság részítéletének 2008. február 19-i meghozatala előtt, továbbá a vélelmezett hitelezői érdeksérelem fennállását, a jogellenes ügyvezetői magatartást és az azzal összefüggésben előállt vagyonsökkenést is.

Az elsőfokú bíróság döntésének jogi indokai körében elsőként azt rögzítette, hogy az alapeljárásban és a megismételt eljárásban felvett bizonyítás eredményének értékelésével, a Cstv. 2009. január 22-én hatályos 33/A. § (1) bekezdése alapján hozta meg érdemi döntését. Az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkezése körében kiemelte a perben beszerzett szakértői vélemény megállapítását, miszerint - a felperes felé fennálló tartozással korrigált mérlegadatokat értékelésével - valószínűsíthetően 2003. évben, legkésőbb 2003. december 31-i időponttal bekövetkezett a társaság fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete. Az adós a közzétételi és letétbe helyezési feladatát teljesítette, az alperes a felszámolóval együttműködött, az iratokat részére átadta, ezért a felperes a vélelem törvényes következményeire nem hivatkozhatott eredménnyel a perben.

Az elsőfokú bíróság következtetése szerint nem volt megállapítható, hogy az alperes a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése után, ügyvezetési feladatai ellátásával indokolatlanul, a hitelezői érdekek sérelmével csökkentette volna a társaság vagyont. Az alperes a hitelezői követelések fedezetéül szolgáló körből nem vont el felróhatóan vagyont, nem is mulasztott el intézkedést a hitelezői követelések biztosításához. A társaság változatlan működése során kiadott költségek viselése, valamint a kereskedelmi ügynökkel kötött szerződés és a forgalmazóval kötött megállapodás megszüntetése önmagában nem jelentett hitelezői érdeksérelemet. A ... tabletta forgalmazására kötött szerződés betöltötte a célját, a termék folyamatos forgalmának elérését a piacon. Nem volt felróható az alperesnek az sem, hogy a ... tabletta nyilvántartási és forgalomba-hozatali engedélyének meghosszabbítására - határidőben benyújtott kérelme ellenére - nem került sor a hatóság részéről, továbbá az sem, hogy a felperessel nem tudtak megállapodni a ... termékre vonatkozó jogosultságok átadásában. Hangsúlyozta a törvényszék, hogy sem hibás üzleti döntés, sem könyvelési kötelezettség hibás teljesítése miatt nem vonható felelősségre ügyvezető a Cstv. 33/A. §-ában foglalt jogintézmény keretében.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben a tényállás kiegészítésével az ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelem szerint annak megállapítását kérte, hogy az alperes 2006. július 1. napjától nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el ügyvezetői feladatait, amelynek következtében az adós vagyona 117.045.054 forinttal csökkent, a felszámoló által nyilvántartásba vett 53.759.760 forint hitelezői igény kielégítését megghiúsította; kérte egyúttal az alperest 54.548.125 forint összegben vagyoni biztosíték nyújtására kötelezni, valamint az első- és másodfokú perköltség megfizetésében marasztalni.

Elsőként azt fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság nem teljesítette a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.046/2013/6. számú végzésében foglaltakat; a megismételt eljárásban hozott érdemi döntés továbbra is hiányos és megalapozatlan. A törvényszék a tényállást hiányosan, lényegében a hatályon kívül helyezett döntésével azonos körben, egyoldalúan, a felperesre kedvező bizonyítékok

ismertetésének mellőzésével állapította meg, amelyből helytelen jogi következtetéssel, a bizonyítási teher szabályainak téves alkalmazásával, a bizonyítékokkal ellentétesen és indokolási kötelezettségének elmulasztásával bírálta el a keresetet. Az eljárási szabálysértések között utalt az elsőfokú bíróság pervezetésére, a szakértő kirendeléséről szóló végzés tartalmára, a 63. sorszámú perirat ismertetésének elmaradására, az ügyészség megkeresésére adott válaszra.

Kérte kiegészíteni a tényállást a felsorolt adatokkal, a megjelölt bizonyítékok szerint. E körben kiemelte a vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hogy az adós 2003-2009-ig - a 2005. évet kivéve - veszteséges gazdálkodást folytatott, a felperes felé évről-évre halmozódó tartozásának figyelembevételével 2005. évben is veszteséges volt; a 8.P.29.751/2004/60. számú, 2006. november 29-én kelt részítéletet követően az adós az eszközeit az alperes egyenesági rokonai és a résztulajdonában levő **P Kft.** részére értékesítette, amellyel 2007. évre 103.500 forintra csökkent a 2006. évi 22.536.000 forint eszközállomány, az értékesítéssel az adós pénzkészlete nem növekedett (mérleg szerinti adat 7.003 forint); az adós 2003-tól veszteséges gazdálkodása fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetet jelentett (**X.Y.** tanú vallomása); a **F Kft.**-vel kötött kereskedelmi-forgalmazási szerződés fenntartása esetén az adósnak 22.033.000 forint bevétele állt volna elő 2007-ben és 2008-ban (**A.B.** igazságügyi szakértő 2010. április 16-i szakvéleménye); a társaság vagyonát képezte 40-40 millió forint értékben a ... gyógyhatású készítmény 2/3-ad részben fennálló hasznosítási joga, vagyoni értékű joga, valamint a ... szóvédjegy (2007. évi vagyonleltár és az alperes nyilatkozatai). Az adós a **P Kft.**-vel 2007. április 18-án kötött megbízási szerződésben - más hasonló gyógyhatású készítmények gyártási és hasznosítási jogának átengedéséről szóló megállapodásoktól eltérő tartalommal - állapodott meg a forgalmazót megillető 75%-os jutalékról; a szerződéssel azonban nem volt elvonható a felperest megillető eredmény és díj [Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.770/2011/5. számú ítélete]. A 8.P.29.751/2004. számú perben az adós elismerte a felperes felé fennálló számadási és fizetési kötelezettségét, e címen tartozását 2005. február 24-én 2.743.297 forint összegben, 2006. november 3-án 5.979.735 forint összegben jelölte meg. Az adós 2006 decemberében ingyenesen átruházta a ... védjegyet az alperes gyermeke, valamint üzlettársa gyermeke tulajdonában álló **H Kft.**-re. Az alperes a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően nem hívta össze a taggyűlést a szükséges intézkedések megtétele érdekében. Az adós képviselői és alkalmazottjai magáncélú kiadásai az adós érdekében felmerült költségként kerültek elszámolásra, amelyet az adóhatóság 2010. február 24-i ellenőrzési jegyzőkönyve is igazolt (áfa-körében 1.538.485 forint, társasági adó körében 313.297 forint megállapításával).

Az elsőfokú bíróság ítéletében megjelenő állásponttal szemben kifejtette, hogy az adós szerződéses és jogszabályi kötelezettség, illetve a korábban hozott ítéleti marasztalás ellenére sem számolt el a felperest megillető hasznosítási díjjal, holott a felek között 2002. évet megelőzően lezárult perekben már megállapításra került az elszámolási és díjfizetési kötelezettsége a felperest megillető díj mértékével. A ... gyógyhatású készítménnyel kapcsolatos jogosultságok, illetve átadásuk tekintetében releváns tényként azt emelte ki, hogy a vagyoni értékű jog ellenértékeként az adós 42.000.000 forintot jelölt meg a 2007. január 18-i megkeresésben, illetve hogy a felperes nem egyszerűen a hasznosító személyét kifogásolta e körben, hanem azt, hogy az adós csatolt vállalkozásával kötött és tartott fenn súlyosan hátrányos, fedezetelvonó szerződést.

További tényállási hiányossággként jelölte meg, hogy a 8.P.29.751/2004/87. számú részítélet, valamint a 8.Pf.20.797/2009/6. számú másodfokú részítélet feljogosította a felperest a ... gyógyszertermék jövőbeni kizárólagos hasznosítására (gyártására és forgalmazására), amellyel szemben az alperes a hasznosítást a kapcsolt vállalkozásának engedte át (**P Kft.**), elvonva ezzel az adóst megillető bevételt. A felperes által 2007 februárjában kezdeményezett végrehajtási eljárás azért volt eredménytelen, mert a ... hasznosításából nem volt végrehajtható bevétele az adósnak a **P Kft.**-vel kötött szerződés eredményeként.

Hiányos az ítélet a **P Kft.**-vel kötött szerződés lényegének, következményeinek, továbbá a GYEMSZI-OGYI határozatainak, az adós által indokolatlanul és szükségtelenül kifizetett

költségeknek, a tagi osztalék 2007. évi kifizetésének, a **P Kft.** részére történt kölcsön visszafizetésének, továbbá annak rögzítése nélkül, hogy az alperes az adós vagyonába tartozóként jelölte meg 40-40 millió forintos értékkel a vagyoni értékű jogokat. Elmulasztotta értékelni az elsőfokú bíróság a ... forgalomba-hozatali engedélye meghosszabbításának elmulasztásával, a védjegy elértéktelenedésével bekövetkezett vagyonvesztést.

Utalva a 2014. február 3-án kelt beadványra, amelyben a felperes tételesen, egyes kárelemekre bontva kimunkálta a kereseti tényállításait, kiemelte abból az adóst megillető bevételek beszedésének elmulasztása, előnytelen, egyoldalú forgalmazási (ügynöki) szerződés megkötése körében az adósra a ... gyógyhatású készítmény forgalmazására a **F Kft.**-vel 2000. március 31-én kötött kereskedelmi szerződését, annak 2008. február 15-i megszüntetését, a **P Kft.**-vel 2007. április 18-án kötött, az adósra egyoldalúan hátrányos és veszteséget eredményező megbízási szerződést; ehhez kapcsolódóan a 24.P.21.604/2008. számú perben készült könyvszakértői vélemény azon adatát, miszerint a készítmény hasznosításából 2007-ben 2.833.941 forint, 2008-ban 3.767.671 forint díj igénye keletkezett a felperesnek, az adós 66,6%-os részesedése szerint 13.205.204 forint a kimutatható vagyonvesztés. Kitért e körben **A.B.** igazságügyi szakértő 2010. április 16-i szakvéleményére is, amelyben e címen 23.033.000 forint éves bevétel szerepel, továbbá arra is, hogy a felperes előnyösebb feltételekkel vállalta volna a hasznosítást. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a szakértői megállapítások értékelését indokolás nélkül mellőzte, valamint azt is, hogy nem önmagában az átvétel ténye, hanem a fedezetelvonó és az adósra egyoldalúan hátrányos feltételek voltak azok, amelyeket a felperes kifogásolt (az adósra jutó 25%-os jutalék a gyártás költségét sem fedezte).

A ... készítmény forgalomba-hozatali engedélyének meghosszabbítása, illetve annak elmulasztása kapcsán arra mutatott rá, hogy az engedély 2007. augusztus 15-ig érvényes volt, a 10/1987. (VIII. 19.) EüM rendelet [EüM rendelet] 14. §-a szerint a nyilvántartásba vétel további meghosszabbítása a határidő lejárta előtt 3 hónappal volt kérhető. Az adós a forgalomba-hozatali engedély jogosultjaként a törvényi határidőn túl, elkésetten terjesztette elő az engedély meghosszabbítására irányuló kérelmet 2007. december 31-ig. Az adós a jogvesztő határidő elmulasztása miatt nem rendelkezett 2007. augusztus 16-tól forgalomba-hozatali engedéllyel, a készítmény hasznosításának joga megszűnt, holott 2013 áprilisáig forgalmazható lett volna. Emiatt állt elő, hogy az adós vagyonában nyilvántartott hasznosítási jog és a ... szövegdjegy az adós 2009. február 25-i tevékenységzáró mérlegében már értékét veszítette, az alperes a 40 millió forint értékkel nyilvántartott hasznosítási jogot és a ... védjegyet nem tudta átadni a felszámolónak. Az elsőfokú ítélet hiányosan utal az OGYI 2011. június 30-i tájékoztatására; az irat ugyanis azt is tartalmazta, hogy az EüM rendelet 14. §-ának (1) bekezdése alapján az előállító a határidő lejárta előtt 3 hónappal kérhette a nyilvántartásba vétel további meghosszabbítását, ellenkező esetben a forgalomba-hozatali engedély érvényét veszti. Kimaradt a tényállásból a GYEMSZI-OGYI 2013. április 29-i végzésének ismertetése is, ami rögzítette, hogy helye volt a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításának az elkésettsége miatt; a 2007. december 31-ig kért meghosszabbítás a végzés idején meghaladottá vált, lehetetlen célra irányult.

Fenntartotta, hogy az alperes indokolatlan és szükségtelen költségek elszámolásával, a hasznosítási díj megfizetése iránt indított perekben hozott jogerős ítéletek szerint 14.783.474 forint vagyonvesztést okozott (24.P.21.604/2008. számú perben, 2009. október 9-én beszerzett szakértői vélemény); további 1.379.445 forint vagyonsökkenéssel, egyúttal hitelezői érdeksérelemmel járt az, hogy 2006. július 1-jét követően az adós vagyonából került kifizetésre az alperes, illetve családtagjai céljára a társaság tevékenységével össze nem függő kiadás (2014. február 3-i beadványhoz csatolt számlák, adóhatóság 2010. február 24-i ellenőrzési jegyzőkönyve, **A.B.** igazságügyi szakértő könyvszakértői véleménye). Álláspontja szerint a lefolytatott bizonyítási eljárás eredménye alapján megállapítható, hogy a 2007. január 31-én elfogadott 2006. évi mérleg szerint kifizetett 1.582.000 forint osztalék, valamint az adós tulajdonát képező eszközök értéken

aluli eladása, a ... szóvédjegy ingyenes átruházása az alperes hozzátartozói (édesanyja **T.né** és gyermeke, **F.G.**), illetve az adóssal tulajdonosi összefonódásban álló **P Kft.** részére, valamint a **P Kft.**-nek visszafizetett 3.650.000 forint tagi kölcsön vagyonvesztést okozott a társaságnak a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezését követően. Utalt a 2014. február 3-i beadványra, **X.Y.** tanú vallomása, miszerint az eszközök értékesítésének időpontjáról és áráról az alperes döntött, továbbá arra is, hogy az adós a könyvelésében több mint 5 millió forintot tartotta nyilván a nyaraló ingatlanrészt, amelyet 3 millió forintért úgy adott el a **P Kft.**-nek 2006 decemberében, hogy a vételár kölcsöntartozásba került beszámításra. A tagi kölcsön visszafizetésénél privilegizáltan kezelte az adós a csatolt vállalkozását, ami hitelezői érdeksérelmet jelent.

Változatlanul állította a 2006. évi Gt. 143. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés megsértését az alperes részéről; rámutatott e körben az adós éves mérlegbeszámolóira, **X.Y.** könyvelő tanúvallomására, **A.C.** könyvszakértő véleményére.

Álláspontja szerint alkalmazható az ügyben a Cstv. 33/A. §-ának (3) bekezdése szerinti vélelem; a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Számviteli tv.) 4. §-ának (2) bekezdésére is figyelemmel megállapítható az adós éves beszámolóinak letétbehelyezési kötelezettségének elmulasztása, a több alkalommal késedelmesen, a törvényi határidő lejártán túl megvalósult teljesítés miatt, illetve hogy az alperes nem szerepeltette a társaság mérlegeiben az adósnak a felperessel szemben fennálló tartozását.

Utalt a szakértői vélemény téves értékelésére az elsőfokú ítéletben, a saját vagyon és saját tőke fogalmát illetően. A mérlegbeszámolóknak megjelenő saját tőke adata a Számviteli tv. 35. § (2) bekezdése szerinti tartalommal bír, amelytől különböznek a cég vagyonelemei, eszközei, amelyek a likvid tőke szempontjából bírnak jelentőséggel. Állította, hogy az adós éves mérlegbeszámolója igazolja az adós vagyonának tényét a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésekor. Téves ezért az elsőfokú bíróság következtetése, miszerint a 2004-ben elvesztett vagyon tényére figyelemmel 2006-ban és azt követően sem állhatott elő olyan további vagyonvesztés, amely értékelhető lett volna a perben. A tevékenységzáró mérleg adataira, a közbenső jelentés tartalmára, a felszámoló részére átadott vagyonra tekintettel egyértelműen megállapítható a vagyonvesztés mértéke.

Végül részletesen megindokolta a vagyoni biztosíték adására irányuló kérelmét.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében a fellebbezés elutasítását, tartalmilag az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Állította, hogy a felperes a bizonyítási kötelezettségének - megfelelő kioktatás ellenére - nem tett eleget, a rendelkezésre álló szakvélemények ugyanakkor alátámasztották, hogy az alperes a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet felismerhetőségét követően nem tett vagyoncsökkenéssel járó intézkedést.

Előadta, hogy a felperes által kezdeményezett hasznosítási díj iránti perekben a bíróságok a felperest a ... termék szellemi alkotójaként, a Ptk. 86. § (3) bekezdése szerint a szellemi alkotás vagyoni értékű jogosultjának minősítették, elismerve használati díj igényét. E bíróságok azonban nem vizsgálták a kizárólag ... tartalmú termék azon jellegét, hogy közkincsnek minősült a Ptk. 87. § (2) bekezdése, az 1978. évi 2. törvényerejű rendelet 4. §-a szerint. Utalt a 8.P.25.317/2004. számú perben **L.J.** által készített szakvéleményre, és állította, hogy a felperes nem minősül feltalálónak, amelyről 2005. évtől ő maga is tudomással bír.

Kiemelte az alperessel szemben indított büntetőeljárások alapján, amelyek tényállása megegyezett a perbelivel, hogy a szakértői vélemények nem találtak megállapíthatónak az alperes terhén vagyoni hátrány okozást.

Fenntartotta, hogy az alperes nem láthatta előre a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetet a mérlegeléssel rendezett elszámolási vita miatt. A megismételt eljárásban kirendelt szakértő a

hatályon kívül helyező végzés szerint vizsgálta e kérdést; véleményével szemben **M.I., P.né és A.B.** szakértők a jogerős bírósági marasztalás eredményeként tartották fizetésektelennek az adóst. Rámutatott arra is, hogy a felperesnek a megismételt eljárásban további bizonyítási indítványa nem volt, így nem vizsgálta szakértő - a BDT 2014.3241. számú döntésnek megfelelően - a felperes által vagyonsökkenésnek minősített szerződéseket, a ... termék értékét, amelyet nem létezőként nem könyvelt le az adós.

Utalt a 2014. május 22-i beadványára a letétbehelyezési kötelezettség megfelelő időben történt teljesítésével kapcsolatban, azzal, hogy e kérdés ugyancsak 2006. július 1-jét követő időre volt vizsgálható.

Kifejtette végül, hogy az elsőfokú ítélet tényállása megfelelő, a fellebbezés alaptalan tényállításokat tartalmaz. Az értéktelen - értékelhetetlen - szóvédjegyet a felperes a felszámolótól sem vette át.

A felperes a másodfokú eljárásban, a 2016. október 11-én érkezett irata mellékleteként csatolta az adós 2007. december 31-i vagyoneleltára teljes, aláírt példányát, amelyet az adós felszámolója által az iratok tárolásával megbízott **D Kft.**-től szerzett be. Fenntartotta, hogy az irat igazolja a két vagyoni értékű jog - a ... gyógyhatású készítmény és a ... szóvédjegy - 40-40 millió forint értékben való nyilvántartását az adós részéről.

Az alperes a 2016. október 28-án előterjesztett beadványában vitatta a másodfokú eljárásban csatolt 2007. december 31-i vagyoneleltár valóságát, továbbá a tartalmi megfelelőségét is. Állította, hogy nem készült irat az alperes aláírásával a ... hasznosítási jog 40.000.000 forint értékben való feltüntetésével, illetve a ... védjegy értékének meghatározásával. Egyes bizonyítékok kiemelésével hangsúlyozta, hogy a 2008. március 28-i felszámolási kérelem mellékletét képező, 2008. március 2-án kelt és az alperes által aláírt vagyonkimutatás - az adós tagjai eljárásának megfelelően - nem tartalmazott értéket a két vagyoni értékű jog mellett; felértékelésüktől a társaság tudatosan tartózkodott. A 2009. január 20-i felszámolási kérelemhez csatolt „nyers” mérleghez készült vagyonkimutatás - az alperes tudomása és aláírása nélkül - tartalmazza 2008. december 31-ével 40.000.000 forint értékkel és hibás megjelöléssel a védjegyet (...). Részletesen bemutatta a ... védjegy, a ... termék és a hasznosítási jog történetét. Hangsúlyozta, hogy a vagyoni értékkel bíró szóvédjegy - amely a felszámolónak átadásra került - a végrehajtási eljárás iratai alapján a felperes szerint sem ért többet 2007-ben 100.000 forintnál; a hatósági engedélyen alapuló forgalmazási jog meghosszabbítása iránt az alperes a jogszabály értelmezésével és az OGYI gyakorlatának megfelelően járt el.

Kifejtette, hogy ügyvezetőként és végelszámolóként sem terheli jogellenes magatartás, annak ellenére, hogy a végelszámolóval szemben nem alkalmazható a Cstv. 33/A. §-ában foglalt felelősségi szabály.

A felperes a 2016. december 5-én benyújtott iratban részletesen kifejtette, hogy az alperes volt az, aki az általa aláírt, 2007. december 31-i vagyoneleltárt a hasznosítási díj iránti perben a kirendelt szakértőnek átadta; az irat több bírósági és hatósági eljárásban is rendelkezésre állt; e vagyonkimutatás alapján volt feladata a büntetőeljárásban kirendelt **A.B.** szakértőnek is. Utalt arra, hogy ő maga a vagyonkimutatást a 2011. december 14-i beadványával benyújtotta. Az alperes korábbi perbeli magatartása, így a fizetésektelenséggel kapcsolatban tett nyilatkozata, a felek egyező, illetve a felperes kétségbe nem volt előadása miatt álláspontja szerint irányadó a Pp. 163. § (2) bekezdésében írt szabály. A vagyoneleltár egyebekben összhangban is áll a per további - általa felsorolt - adataival.

Fenntartotta, hogy az alperes a ... gyógyhatású készítmény hasznosítási jogát és a ... szóvédjegyet vagyoni értékű jogként, a társaság vagyoni eszközei között tartotta nyilván; a készítmény jelentős forgalmazási adataira, árbevételére tekintettel 40-40 millió forint érteken.

Kitért a 2008. február 28-i taggyűlési jegyzőkönyv tartalmára, a 2009. január 22-i kérelem mellékleteire, a végelszámolási eljárás rendeltetésére, illetve arra is, hogy a 2007. december 31-i vagyonkimutatáshoz hasonló szerkesztésű a 2009. február 25-i leltár, amelyet az alperes ugyancsak a könyvelő nyomtatott neve felett írt alá (az irat 40 millió forint értékben szerepelteti a ... védjegyet). Állította, hogy a vitatott leltárt is az alperes adta át a felszámolónak.

Az alperes a másodfokú eljárásban 2016. december 9-én további iratot csatolt, amelyben kifejtette, hogy a hasznosítási díj iránti perben kirendelt szakértőnél levő aláíratlan kimutatás volt az, amelyet a felperes később a büntetőeljárásban is felhasznált. A felperes jelen perben kétoldalas, az alperes által aláírt iratot nem csatolt; a felszámolási eljárásban benyújtott iratot az alperes a kimutatás alatt közvetlenül, cégszerűen írta alá.

A fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos.

Az elsőfokú bíróság hiányosan állapította meg a tényállást és alapvetően téves, illetve hiányos jogi indokolással utasította el a felperes keresetét; ítéletbe foglalt döntése pusztán két kereseti összetevő tekintetében volt érdemben helytálló.

A másodfokú bíróság kiegészíti a tényállást az alábbi adatokkal:

Az adós társaságot 66,66%-ban, a felperest 33,33%-ban illette meg az OGYI nyilvántartásába ... szám alatt bejegyzett, ... gyógyhatású készítmény hasznosításának joga. A gyógyszertermékhez védjegyjog is kapcsolódott, a védjegylajstromban ... lajstromszám alatt szereplő ... védjegy jogosultja az adós társaság volt.

Az adós számviteli nyilvántartásában - könyvvezetésében és az éves beszámolók mérlegadataiban - nem szerepelt a felperessel szemben fennálló fizetési kötelezettsége az 1993. március 10-i megállapodás alapján. Az adós a 2003. üzleti évtől kezdődően fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetbe került, amely állapot a következő - 2004., 2005., 2006. és 2007. - években is fennállt. Az adós 2004. évre saját vagyonát teljes egészében elvesztette, saját tőkéje -3.412e forint volt.

Az adós 2006. üzleti évre vonatkozó beszámolójának elfogadásával, a kiegészítő melléklet szerint - annak ellenére, hogy a mérleg szerinti eredmény -7.452e forint volt - a taggyűlés 1.582e forint (1.582.000 forint) osztalék kifizetéséről döntött. Az adós 2007. évben 1.582.000 forint osztalékot fizetett ki a tagjainak, majd 3.650.000 forint összegben tagi kölcsönt fizetett vissza, úgy, hogy 2007. február 14-én az alperes tagságával működő **P Kft.-nek (Cg.00-00-000000)** 3.600.000 forint, 2007. december 31-én az alperesnek 50.000 forint összegben teljesített kifizetést.

Az alperes ügyvezetőként - a társaságot fenyegető fizetéseképtelenség és a saját tőke csökkenése ellenére - nem hívott össze taggyűlést pótbefizetés, illetve a tőke egyéb úton való pótlása érdekében, sem pedig a fizetéseképtelen adós megszüntetése céljából. Az adós fizetéseképtelensége miatt a tagok 2008. február 28-án döntöttek a felszámolási eljárás megindításáról.

Az adóssal szembeni felszámolási eljárásban a bejelentett hitelezői igények összege a felszámoló 2016. február 10-i nyilvántartása szerint 58.458.125 forint, amelyen belül a felperes 53.759.760 forint végösszegű követeléssel szerepel.

A Fővárosi Ítéltábla elsőként azt rögzíti, hogy a Pp. 213. §-ának (2) bekezdése szerint nem volt perjogi akadálya az ügyben részítélet hozatalának. A felperes módosított keresetében megjelölt vagyoncsökkenés egyes összetevői - amelyeket a felperes különböző tényállásra, illetve jól körülhatárolható, egyedi ügyvezetői eljárásra és abból eredő károsodásra alapított - a bíróság által elkülönítetten vizsgálhatóak voltak, a kereseti kérelem önállóan is elbírálható részeinek minősültek.

A kereset elbírálására a Cstv.-nek a felszámolási kérelem benyújtásakor - azaz 2009. január 22. napján - hatályos szabályai voltak irányadóak; nem volt helye a Cstv. 2009. szeptember 1-jével módosult - a kereset benyújtásakor hatályos - rendelkezései alkalmazásának, a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény, valamint az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2009. évi LI. törvény 51. § (1) és (4) bekezdésében foglalt hatályba léptető rendelkezések értelmében.

A Cstv. adott ügyben irányadó 33/A. §-ának (1) bekezdése szerint a hitelező vagy a felszámoló a felszámolási eljárás ideje alatt keresettel kérheti a bíróságtól [6. § (1) bekezdés] annak megállapítását, hogy azok, akik a gazdálkodó szervezet vezetői voltak a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el (ideértve a környezeti terhek rendezését is), és ezáltal a társasági vagy a keresetben meghatározott mértékben csökkent. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte az az időpont, amelytől kezdve a gazdálkodó szervezet vezetői előre látták vagy ésszerűen előre láthatták, hogy a gazdálkodó szervezet nem lesz képes esedékességgel kielégíteni a vele szemben fennálló követeléseket. Ha többen közösen okoztak kárt, felelősségük egyetemleges.

Leszögezi az ítéletábra, hogy a jogalkotó a 2006. évi Gt. 2006. július 1-jei hatályba lépésével együtt - a 30. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezéshez kapcsolódóan - teremtette meg a felszámolás alá került gazdálkodó szervezetek vezető tisztségviselői közvetlen helytállási kötelezettségét a hitelezőkkel szemben a Cstv. külön szabályozása szerint, az alperesnek ezért kizárólag a 2006. július 1-jét követő ügyvezetési tevékenysége volt ellenőrizhető annak tükrében, hogy az megfelelt-e a hitelezői érdekek elődlegessége követelményének.

Az alperes felelőssége a Cstv. 33/A. §-a keretében az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkezte után, de kizárólag a 2006. július 1-jét követően kifejtett ügyvezetési eljárás és az azzal előidézett vagyoncsökkenés tekintetében volt vizsgálható, amelyhez elsődlegesen a fenyegető fizetéseképtelenség bekövetkezésének idejét kellett meghatározni.

A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet fogalmát, a bekövetkezésének ideje meghatározásához figyelembe vehető körülményeket maga a Cstv. 33/A. §-a adja meg: egyrészt a gazdálkodó szervezet vagyoni helyzetét („képességét”), mégpedig likvid - pénz- vagy könnyen pénzzé tehető - vagyonát kell vizsgálni annak megválaszolására, hogy az adós van-e elegendő (likvid) vagyona az esedékes kötelezettségei teljesítésére; másrészt állást kell foglalni az előrelátás, illetve az ésszerű előreláthatóság tekintetében is, amely - a vezető tisztségviselő működésére vonatkozó jogszabályi kötelezettségek rendszerében - kizárólag objektív, az adós gazdálkodásának megismerhető adataira támaszkodó vizsgálatot enged meg. A bíróságnak ugyanazon - reális és ellenőrizhető - gazdasági adatok alapján kell állást foglalnia az adós likviditásáról és annak ésszerű előreláthatóságáról, mint amelyeket a vezető tisztségviselőnek is folyamatosan figyelemmel kellett kísérnie, illetve kellő gondosság tanúsítása esetén ismernie kellett.

A Fővárosi Ítéletábra 14.Gf.40.046/2013/6. számú végzésében foglalt szempontrendszernek és az irányadó bírósági gyakorlatnak megfelelően foglalt állást a megismételt eljárásban kirendelt szakértő a 2015. november 7-én kelt szakvéleményében a fenyegető fizetéseképtelenség kérdésében az adós szakértő által korrigált beszámolóinak figyelembevételével, amelyet helyes szakértői módszerrel - a társaság likvid vagyona (forgóeszközei) és a felperes felé fennálló tartozásokkal megemelt rövid lejáratú kötelezettségek összemérésével - legkésőbb 2003. december 31-ével fennállónak és ezt követően is folyamatosnak talált. Megállapította a szakértő azt is - az adós

gazdálkodására vonatkozó adatok értékelésével, a mérlegek forrás oldalának korrigálásával -, hogy a társaság a saját tőkéjét 2004. évre elvesztette.

Hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy az alperesnek vezető tisztségviselőként kötelezettségei közé tartozott a számviteli alapelveket teljesítő, folyamatos könyvvizetés biztosítása az adós működése során, ezért nem hivatkozhatott eredménnyel arra, hogy a felperessel kötött hasznosítási szerződésből eredő fizetési kötelezettséget - amelyek az adós működésével, a ... készítmény forgalmazásával együtt álltak elő - a társaság könyvelése és az arra épülő éves mérlegek nem tartalmazták [Számviteli tv. 12. § (1) bekezdés, 14. § (1), (3), (12) bekezdések, 15. § (2) bekezdés, 16. § (1) bekezdés, 161. § (4) bekezdés; Kúria Gfv.VII.30.004/2014/3., Gfv.30.265/2015/4., Gfv.VII.30.247/2013/9., Gfv.VII.30.001/2014/6. számú határozatai].

Tévesen alapította ezért az alperes a védekezését, a társaság fizetőképességét a közzétett beszámolók tartalmára, amelyek mérlegeiben nem szerepelt - a 2002-től évről-évre halmozódó - hasznosítási díj tartozás összege, a mérlegadatok a felperessel szembeni fizetési kötelezettség adataival korrekcióra szorultak a reális vagyoni helyzet megállapítása érdekében, amelyet a perben kirendelt szakértő végzett el.

Leszögezi az ítéletábra, hogy az alperesnek vezető tisztségviselőként - a 2006. július 1-jén fennálló fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet miatt, 2006. július 1-jétől - a hitelezői érdekek elsődlegességét jelentő zsinórmértéket kellett követnie tisztsége ellátása során, e követelmény betartása egészen a felszámolás elrendeléséig terhelte [2006. évi Gt. 30. § (3) bekezdés]. 2006. július 1-jén fennállt az alperes kötelezettsége vezető tisztségviselőként arra, hogy gondoskodjon az adós szabályozott módon történő kivezetéséről a gazdasági életből, egyidejűleg a hitelezői igények fedezetéül szolgáló csődvagyon megóvásáról. Az alperes vezető tisztségviselőként úgy kellett teljesítse feladatait, hogy ne veszélyeztesse a hitelezői igények kielégítését a csődvagyonból.

Itt mutat rá a másodfokú bíróság arra is, hogy a hitelezői érdekek elsődlegességének követelménye és annak megsértéséből eredő felelősség nem csak az ügyvezetői tisztség fennállása alatt, hanem a végelszámolói státusszal összefüggésben is irányadó volt az alperes eljárására a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 98. § (2) bekezdésében, illetve a 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések alapján, amelyek értelmében a végelszámoló a végelszámolás kezdetétől a cég önálló képviseleti joggal felruházott vezető tisztségviselőjének minősül, jogállására irányadó - többek között - a Gt. 30. §-ában foglalt szabályozás, ennél fogva a Cstv. 33/A. §-a szerinti felelősségi szabály is.

Rögzíti a másodfokú bíróság, hogy a legfőbb szerv által elfogadott éves beszámolók közzétételének és letétbehelyezésének elmulasztása hiányában nem volt megállapítható az ügyben a hitelezői érdeksérelem vélelmezett tényállási eleme, ahogy arra az elsőfokú határozat is helyesen utalt [Cstv. 33/A. § (2) bekezdés, Számviteli tv. 153. §, 154. §]. Az egyes kereseti összetevők alapjául megjelölt ügyvezetői magatartásokat ezért egyenként kellett értékelni abból a szempontból, hogy megfeleltek-e a hitelezői érdekeknek.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a 2006. évi gazdálkodás alapján a tagoknak kifizetett osztalékkal és a tagi kölcsönként visszafizetett összegekkel kapcsolatban nem ismerte fel a hitelezői érdekek sérelmét, illetve a tartozások kielégítésére szolgáló eszközök csökkenése miatt az alperes felelősségét a vagyoncsökkenés tekintetében.

A másodfokú bíróság rögzíti a 2006. évi Gt. 131. § (1), (3) bekezdése, a 132. §-a és a 134. §-a alapján, hogy gazdasági társaság tagja részére akár tagsági jogviszonyára tekintettel, akár a társasággal kötött polgári jogi szerződése alapján teljesített kifizetés nem veszélyeztetheti a gazdálkodó szervezet fizetőképességét, a vagyonából az egyéb tartozásai kiegyenlítését, a hitelezői igények érvényesülését.

A Gt. 131. §-ának (3) bekezdésében ügyvezető számára e körben előírt kifejezett nyilatkozattételi kötelezettségre, illetve az irányadó bírósági gyakorlatra tekintettel, amely fenyegető fizetéseképtelenség bekövetkeztével a Cstv. 33/A. §-ában foglalt szabály alkalmazása során különbséget tesz a társaság külső és belső hitelezői között, megállapította az ítélőtábla, hogy nem felelt meg a hitelezői érdekek elsődlegessége követelményének a 2006. üzleti év alapján 2007-ben teljesített 1.582.000 forint osztalék kifizetése, sem pedig az alperesnek tagként visszafizetett 50.000 forint tagi kölcsön, valamint az alperes tagságával működő és az adós gazdálkodására, vagyoni, pénzügyi helyzetére emiatt, továbbá a 2007. április 18-i szerződéssel létrejött jogviszony keretében is rálátással rendelkező **P Kft.** részére visszafizetett 3.600.000 forint tagi kölcsön 2007. évben. Kiemeli a másodfokú bíróság e körben, hogy az alperes nem állította és nem bizonyította a teljesítésektől eltérő ügyvezetői javaslata megtételét a taggyűlés felé; rámutat továbbá arra is, hogy nem volt indok a **P Kft.**-t - társasági és kötelmi helyzetére tekintettel - külső, az adós gazdálkodásáról, anyagi helyzetéről többletinformációval nem rendelkező hitelezőként értékelni. Megállapítható volt ezért, hogy a fenyegető fizetéseképtelenség bekövetkezte után a 2006. évi Gt. 131. és 134. §-aival összhangban az alperest vezető tisztségviselőként felelősség terheli a hitelezők felé; sem a 2006. évi eredmény alapján megállapított osztalék, sem pedig a tagi kölcsön 2007. évi visszafizetése nem felelt meg a hitelezői érdekeknek, a kifizetésekkel csökkent a társaságnak a hitelezői igények kielégítésére szolgáló (eszköz)vagyona [Cstv. 3. § (1) bekezdés e) pont, Kúria Gfv.VII.30.269/2014/6., Gfv.VII.30.193/2013/8., Gfv.VII.30.081/2013/6.].

A megismételt eljárásban beszerzett szakértői vélemény aggálymentes megállapításaira tekintettel - amelyek az adós fizetéseképtelenségével fenyegető helyzet 2003. évi bekövetkezésén túl a saját tőke 2004. évi elvesztésére is vonatkoztak - megállapítható, hogy az alperesnek vezető tisztségviselőként a Gt. 143. § (2) bekezdésének a) és b) pontja szerint egyaránt előállt az intézkedési kötelezettsége, a taggyűlés haladéktalan összehívására a szükséges tagi döntések meghozatala, a hiányzó tőke pótlása, avagy a társaság - felszámolási eljárás keretében való - megszűnésének elhatározása érdekében. Az alperes e körbe vonható intézkedés megtételével vagy egyéb magatartás tanúsításával nem mentette ki a felelősségét; a 2008. február 28-ára összehívott taggyűlés nem volt megfelelő - haladéktalanul megtett - intézkedésnek tekinthető.

A **P Kft.**-vel kötött 2007. április 18-i - a felperes állítása szerint az adósra egyoldalúan előnytelen tartalmú - megbízási szerződésre tekintettel, elmaradt bevételként megjelölt 13.205.204 forint kereseti összetevő nem volt illeszthető a Cstv. 33/A. §-a szerint érvényesíthető jogkövetkezmény, a vagyonsökkenés keretébe. Az ügyvezetői felelősség megállapításához a Cstv. irányadó rendelkezése szerint az adós meglévő vagyonának csökkenése szükséges; a bírói gyakorlat szerint önmagában a vagyongyarapodás, illetve az árbevétel elmaradása nem alapozza meg a felszámolás alá került társaság vezetőjének felelősségét [Fővárosi Ítélőtábla 12.Gf.40.343/2012/7.].

A Ptk. 355. § (4) bekezdésében megjelölt kérelemekhez képest a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése - a vagyonsökkenés nevesítésével [Cstv. 3. § (1) bekezdés e) pont] - szűkebb körben, a meglévő adósi vagyonra (eszközökre) korlátozva határozza meg az ügyvezetői felelősség terjedelmét, amelybe az elmaradt vagyoni előnyért (haszonért) való helytállás nem tartozik bele. Mindez összhangban áll a jogalkotó azon elvárásával, hogy a fizetéseképtelenné vált gazdálkodó szervezet vagyona ún. csődvagyonná válik, illetve hogy a gazdasági életben tovább e gazdálkodó szervezetek nem működtethetők; a vezető tisztségviselő feladata a gazdálkodó szervezet mielőbbi, szabályozott kivezetése a gazdasági életből és a hitelezői igények fedezetül szolgáló csődvagyon megóvása.

A 14.783.474 forint összegben, indokolatlan, szükségtelen költségként megjelölt kereseti összetevővel szemben - amelyet a felperes az iroda-, raktárbérletre, valamint üzletkötői jutaléokra utalással, a Fővárosi Törvényszék előtt 24.P.21.604/2008. számú per adataira, a 28. sorszámú elsőfokú ítéletre, a másodfokú bíróság 8.Pf.20.770/2011/5. számú ítéletére, valamint az ott

beszerzett 2009. október 9-i szakértői véleményre alapított - helytállóan védekezett az alperes azzal, hogy a hasznosítási díj tárgyában folyamatban volt peres eljárások kizárólag a ... termék forgalmazásával összefüggésben vizsgálták a költségek indokoltságát és elszámolhatóságát [9.G.44.986/2013. számú irat 5. sorszámu keresetmódosítás 3. pontja, 8. sorszámu alperesi irat 2. oldala].

Az ... részéről - a Fővárosi Törvényszék 24.P.21.604/2008/6-I. számú kirendelése alapján - készült szakvélemény szerint a szakértői intézet feladata a ... készítmény közvetlen gyártási költségének, az igazolt reklám költségeinek, valamint a közvetlen gyártási önköltségen felüli, szükséges és igazolt közvetett költségek meghatározása volt a peres elszámolási időszakra (2006. január 1-től 2008. december 31-ig terjedő), amelyek a felperest megillető hasznosítási díjjal szemben elszámolhatóak voltak. Sem a 24.P.21.604/2008/28. számú elsőfokú ítélet, sem pedig a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.770/2011/5. számú ítélete - a felperes 2006. január 1-től 2009. június 30-ig terjedő időszakra vonatkozó hasznosítási díj igényének elbírálásával - nem állapított meg általánosan, az adós működésével összefüggésbe nem hozható, indokolatlan költségeket.

Az adós és a felperes kontraktuális jogviszonyában irányadó elszámolási elvek nem voltak automatikusan átemelhetőek jelen, felelősségi jogvitára; az adós működése, gazdálkodása egésze szempontjából nem volt azonosítható az elszámolható költségek köre a felperessel kötött hasznosítási szerződés keretében, a szerződő felek elszámolása során releváns, a gyártással és forgalmazással felmerült közvetlen és levonható közvetett költségekkel, illetve az azokon kívül eső, elszámolt ráfordításokkal. Többlettényállási elem megjelölése és bizonyítása nélkül megalapozatlan volt a felperes érvelése, tévesen állította a 2011. december 13-án kelt iratában foglalt számítás szerint, pusztán a 2006., 2007. és a 2008. évi főkönyvi kivonatokban megjelenő (elszámolt) költség és a hasznosítás díj iránti perben kirendelt szakértő által, illetve a bírói mérlegeléssel elfogadott költségek különbözetében a kiadások indokolatlanságát az adós működésével kapcsolatban.

[A 8.P.29.751/2004. számú elsőfokú eljárásnak és a 8.Pf.20.176/2007. ügyszámon folyamatban volt másodfokú eljárás eredményének, az ott beszerzett szakvélemény megállapításainak egyáltalán nem volt relevanciája jelen ügy elbírálása során, e hasznosítási díj iránti per tárgyát képező 2002. január 1-től 2005. december 31-ig terjedő elszámolási időszak miatt.]

Rámutat az ítéltábla arra is, hogy az adós székhelyeül bejelentett ingatlan [cím] használatára az alperes 2002. április 1-jén kötött szerződést „Megállapodás székhelybérleti díjról” megnevezéssel, amelyet a felek 2005. január 21-én módosítottak, az adós e szerződés szerint teljesített a 2006. I. és II. félévekre 2x720.000 forint bérleti díjat. A bérleti díj alapjául szolgáló jogügylet létrejöttének ideje miatt, a bérleti díjjal kapcsolatos ügyvezetői felelősség 2006. július 1-jét megelőző ügyvezetői magatartásra volt visszavezethető, ezért nem volt érvényesíthető a Cstv. 33/A. §-ában írt felelősségi alakzat keretében.

A további három kereseti összetevő - a ... gyógyhatású készítmény hasznosítási joga, a ... szóvédjegy miatti vagyonsökkenés, a magáncélú kiadások elszámolása, az alacsony értéken történt eszközadás - tekintetében az eljárás jelen szakaszában nem volt érdemi döntés hozható; mindhárom kárelemmel kapcsolatban nagyterjedelmű, a másodfokú eljárás kereteit meghaladó bizonyítási eljárás foganatosítására van szükség.

A ... gyógyhatású készítmény hasznosítási joga és a ... szóvédjegy értékvesztése miatt megjelölt, összesen 80.000.000.000 forint vagyonsökkenés tekintetében - amelyet a felperes alapvetően a 2007. december 31-i fordulónappal összeállított leltár adataira alapított - tévedett az elsőfokú bíróság, amikor egyedül a forgalmazási engedély meghosszabbítása körében foglalt állást, az egyes vagyonelemek eszközvagyon jellegét, értékét és annak alakulását, okát nem vizsgálta. Egyetértett az ítéltábla a felperes okfejtésével abban, hogy mind a szóvédjegy, mind pedig a forgalomba-hozatali engedélyen alapuló hasznosítási jog pénzben kifejezhető vagyoni értékkel bíró vagyonelemnek minősül, továbbá abban is, hogy a nyilvántartásba vétel meghosszabbításának elmaradása miatt -

amelyet az alperes kellő és elfogadható indok nélkül, eleve csak 2007. december 31-ig kért a hatóságtól - megszűnt a termék kereskedelmi forgalmazásának lehetősége a gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású anyagok és készítmények nyilvántartásáról és forgalomba hozataláról szóló 10/1987. (VIII. 19.) EüM rendelet 1. § (2) bekezdése, 14. § (1) bekezdése szerint. Az alperes ügyvezetőként nem gondoskodott a csődvagyonba tartozó vagyon értékének megővéséről, a nyilvántartásba vétel lehetséges leghosszabb meghosszabbítására irányuló kérelem előterjesztése nélkül.

A vagyonsökkenés mértéke azonban nem állapítható meg a peres eljárás ezen szakaszában. Az elsőfokú eljárásban elmaradt az alperes megfelelő felhívása a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdései szerint, arra vonatkozóan, hogy az egyes kereseti elemeket milyen okból, mennyiben teszi vitássá. Erre figyelemmel egyrészt nem ütközött a Pp. 235. § (1) bekezdésében írt tiltó rendelkezésbe a másodfokú eljárásban tett, a leltárirat valóságát kétségbe vonó nyilatkozata; nem volt továbbá alkalmazható a mulasztás következményeként a Pp. 163. §-ának (2) bekezdésében írt szabály. Tisztázásra szorul a 2007. december 31-i fordulónapra, 2008. március 2-án összeállított vagyonkimutatás keletkezése, továbbá tartalmi megfelelősége is. A leltárirat eredetét, az alperes aláírásának valóságát - az alperes meghallgatásával, megfelelő indítványra tanúbizonyítással és végső esetben írásszakértő bevonásával - kell feltárni, majd az alperes vitatása miatt bizonyítást kell felvenni az egyes vagyoni értékű jogok értékére is. Attól függően, hogy a leltárirat valósága igazolásra kerül-e - amelynek kötelezettsége a felperesre hárul -, terheli a feleket az iratban megjelölt érték, illetve az attól eltérő tény bizonyítása, amely szakkérdésnek minősül [Pp. 196. § (1) bekezdés d) pont, (2) bekezdés; BDT 2001.446., BH 2006.192.].

Az 1.379.445 forint magáncélú kiadással kapcsolatban leszögezi a másodfokú bíróság, hogy gazdálkodó szervezet működésével össze nem egyeztethető, a számviteli előírások szerint el nem számolható - magánjellegű - költségek ráfordításként történt elszámolása csökkenti a társaság vagyonát. Az elsőfokú bíróságnak a felperes által csatolt okiratok (számlák, egyéb könyvelési bizonylatok), az adóhatóság 2010. február 24-i ellenőrzési jegyzőkönyve és a meghallgatott tanú vallomásának egybevetett értékelésén túl, **A.B.** igazságügyi szakértő által abű. számú büntetőeljárásban készített, 2010. április 16-i alap- és azt részben módosító, 2011. június 16-i kiegészítő szakvélemények, valamint az alperes által felkért magánszakértő véleményének egybevetett értékelésével kell állást foglalnia a 2006. július 1-jét követő időszakban meg nem engedetten elszámolt magáncélú kiadásokról. A bíróságnak az eltérő szakértői álláspontok ütköztetésével, a szakvélemények közötti ellentmondások feloldásával kell érdemi és indokolt álláspontját megadnia ítéletében. A bizonyítékok, közöttük a különböző szakértői vélemények előzőeknek megfelelő értékelése, a bíróságra háruló feladat elvégzése ki kell tűnjön az ítélet indokolásából [Pp. 206. §, 182. § (3) bekezdés; KGD 2008.71., KGD 2007.231., KGD 2007.115., KGD 2005.146., KGD 2002.295., BDT 2015.3421., BDT 2006.1483., BDT 2005.1119., BDT 2005.1092., BH 2012.175., EBH 2010.2172.].

Az értéken aluli eszközadásra alapított kereseti összetevő tekintetében - amelyet a felperes a keresetmódosítása szerint két vagyonelem, a ...i nyaralóban fennállt tulajdonrész és egy notebook 2006. decemberi értékesítése miatt, a könyv szerinti (könyvviteli nyilvántartási) érték és az elért vételárak különbözetében állított keresetébe (2.444.931 forint) - az alperes vitatása miatt felmerül az eszközök piaci értéke bizonyításának szükségessége. Az alperes ugyanis az elsőfokú eljárásban, a 2014. március 5-én kelt beadványban arra hivatkozott e kereseti összetevővel szemben, hogy csak a piaci - nem pedig a könyv szerinti - érték alatti eszközértékesítés jár vagyonsökkenéssel. Az elsőfokú bíróság elmulasztotta a szükséges bizonyítási eljárás lefolytatását, a bizonyítási teher szakkérdésre kiterjedő kiosztását a Pp. 3. § (3) bekezdése szerint. Tekintettel arra, hogy a Cstv. 3. § (1) bekezdés e) bekezdése alapján a Cstv. 33/A. §-a az aktív eszközvagyonot védi, e körben az alperest kell bizonyító félnek tekinteni, rá hárul az adós által megadott nyilvántartási értékkel

szemben, az eszközök reális forgalmi értéke és az annak megfelelő vételáron történt értékesítés bizonyítása, amelyhez szakértői bizonyítást kell indítványoznia [Pp. 164. § (1) bekezdés, 177. §].

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, részítélettel megállapította az alperes ügyvezetői felelősségét a 2006. üzleti év alapján történt 1.582.000 forint osztalék kifizetéssel, valamint a 2007. február 14-i és a 2007. december 31-i, 3.650.000 forint tagi kölcsön visszafizetésével előállt vagyonsökkenésért; az elsőfokú bíróság ítéletét a 14.783.474 forint indokolatlan, szükségtelen költségekkel, valamint a 13.205.204 forint elmaradt árbevételel kapcsolatos felelősség körében - eltérő indokolással - helybenhagyta, a keresetet ezt meghaladóan elutasító részében pedig, a perköltségre is kiterjedően a Pp. 252. § (3) bekezdése szerint hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasította.

Az ügyben elrendelt ismételt hatályon kívül helyezés miatt, az elsőfokú ítélet előzőekben megjelölt hiányosságaira is tekintettel, az ítéltábla indokoltnak tartotta annak egyidejű elrendelését is a Pp. 252. § (4) bekezdése szerint, hogy a megismételt eljárást az elsőfokú bíróság másik tanácsa folytassa le.

A folytatódó eljárásban az elsőfokú bíróságnak a ... gyógyhatású készítmény hasznosítási joga és a ... szóvédjegy értékvesztése, a magáncélú kiadás és az értéken aluli eszközzeladás miatt megjelölt vagyonsökkenés tekintetében, az egyes tételek mértékének tisztázására le kell folytatnia a szükséges bizonyítási eljárást; a bizonyításra szoruló tények, a bizonyítási kötelezettség és teher egyértelmű és világos közlése, a szakkérdések miatt szükséges szakértői bizonyítás megjelölése mellett fel kell hívnia a feleket a további nyilatkozataik, bizonyítási indítványaik előterjesztésére. Ezt követően - a szükséges bizonyítás felvételével, a felmerült ellentmondások feloldása, illetve annak megkísérlése után - lesz abban a helyzetben a bíróság, hogy a megjelölt három kereseti összetevő tekintetében érdemi döntését meghozza, amelyet a bizonyítékok egybevetett értékelésével, indokolt álláspontja ítéletben történő megadásával kell megtennie [Pp. 206. § (1), 221. § (1) bekezdés].

A másodfokú bíróság a másodfokú perköltség összegét - amely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése, 4/A. §-ának (1) bekezdése szerint a kifejtett tevékenységgel arányban meghatározott ügyvédi munkadíjat takarta - a Pp. 252. § (4) bekezdése szerint megállapította csupán, annak viseléséről a megismételt eljárás eredményének függvényében az elsőfokú bíróságnak kell döntenie.

Rögzíti az ítéltábla, hogy mellőzte a meg nem határozható perértékű ügy jellege miatt a részítélettel elbírált körben a perköltség viseléséről való rendelkezést.

Rögzíti továbbá, hogy az Itv. 51. § (1) bekezdése szerint jelen fellebbezési eljárásban a felperes mentesült a fellebbezési illeték ismételt lerovása alól, ezért jogosult visszaigényelni az általa illetékbélyegben lerótt 48.000 forint másodfokú eljárási illetéket az adóhatóságtól. A határozat megküldéséről az adóhatóság részére az elsőfokú bíróságnak kell gondoskodnia [Itv. 80. § (1) bekezdés i) pont, 81. § (2) bekezdés].

Budapest, 2016. december 14.

Pálné dr. Mikola Júlia s.k.
a tanács elnöke

dr. Gáspár Mónika s.k.
Barbara s.k.

dr. Rápolti

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
(Varga Beatrix)